

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **K. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Maxou
sídlem Petrská 1136/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2021, č. j. 049407/2017/KUSK/
OLPPS/ZAM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 2. 2017, č. j.

0012413/DZD/2017/SMi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb., zamítnuty žalobcovy námitky a provedený záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 23. 9. 2016 byl potvrzen.

2. Žalobce v žalobě namítá, že pokutový blok ze dne 25. 2. 2015, č. C1475493 (dále jen „pokutový blok ze dne 25. 2. 2015“), na jehož základě mu byly v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány 3 body, je nicotný. Pokutovým blokem ze dne 25. 2. 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více. Žalobce upozorňuje, že přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu se dopustil podruhé v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců, neboť pokutovým blokem ze dne 20. 2. 2015, č. C1487647 (dále jen „pokutový blok ze dne 20. 2. 2015“), byl uznán vinným z překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Podle žalobce tak přestupek ze dne 25. 2. 2015 neměl být v souladu § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu projednán Policií České republiky (dále jen „policie“) v blokovém řízení, jelikož podle § 125c odst. 6 písm. c) bodu 1 zákona o silničním provozu se za opakované spáchání daného přestupku uloží trest zákazu činnosti na dobu od jednoho měsíce do šesti měsíců. Jelikož policie nebyla k projednání přestupku vůbec věcně příslušná, je podle žalobce pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 nicotný ve smyslu § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Na podporu své argumentace žalobce odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65. Žalobce dále zdůrazňuje, že systém bodového hodnocení řidičů má trestní povahu, a proto nelze připustit, aby záznam bodů proveden na základě nezákonného či nicotného rozhodnutí.
3. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že záznam bodů na základě pravomocných pokutových bloků ze dne 20. 2. 2015 a ze dne 25. 2. 2015 byl proveden zcela v souladu se zákonem. Žalovaný upozorňuje, že Krajské ředitelství policie Středočeského kraje ve sdělení ze dne 2. 12. 2016, č. j. KRPS-376565-4/ČJ-2016-0100DP (dále jen „sdělení policie ze dne 2. 12. 2016“), neshledalo důvody k prohlášení nicotnosti pokutového bloku ze dne 25. 2. 2015, a proto je na něj třeba nahlížet jako na správné a zákonné pravomocné rozhodnutí. Žalovaný dále podotýká, že podle sdělení Ministerstva dopravy ze dne 1. 4. 2022, č. j. MD-11524/2022-160/3, podal žalobce podnět k přezkoumání napadeného rozhodnutí, na jehož základě však nebylo přezkumné řízení zahájeno.

II. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

4. Dne 4. 10. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně, že ke dni 23. 9. 2016 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.
5. Žalobce následně podal proti záznamům bodů v registru řidičů námitky, přičemž popřel, že by se dopustil přestupků, které by podléhaly bodovému hodnocení. Dále namítal nicotnost pokutového bloku ze dne 25. 2. 2015 s tím, že policie nebyla k jeho projednání v blokovém řízení vůbec věcně příslušná.

6. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že žalobci byly za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu spáchané dne 20. 2. 2015, 25. 2. 2015 a 8. 6. 2015 zaznamenány pokaždé 3 body. Za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu spáchané dne 9. 3. 2016 a 23. 9. 2016 mu pak byly zaznamenány pokaždé 2 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 23. 9. 2016, žalobce dosáhl v bodovém hodnocení řidiče maximálního počtu 12 bodů.
7. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil příslušná oznámení uložení pokuty v blokovém řízení, rozhodnutí o spáchání přestupků a kopie pokutových bloků.
8. Podle oznámení policie ze dne 23. 2. 2015 žalobce dne 20. 2. 2015 ve 13:38 hodin porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 20. 2. 2015.
9. Podle oznámení policie ze dne 26. 2. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 26. 2. 2015“) žalobce dne 25. 2. 2015 v 10:45 hodin porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obce o 30 km.h⁻¹ a více. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 25. 2. 2015.
10. Podle sdělení policie ze dne 2. 12. 2016 se žalobce domáhal prohlášení nicotnosti pokutového bloku ze dne 25. 2. 2015. Policie ve sdělení upozornila, že žalobce spáchal daný přestupek dne 25. 2. 2015 v 10:45 hodin, ale přestupek ze dne 20. 2. 2015 byl do Centrální evidence řidičů zaznamenán téhož dne až v 14:51 hodin. Zasahujícímu policistovi tak nemohla být informace o předchozím spáchání obdobného přestupku v posledních dvanácti měsících objektivně známa, jelikož žalobce na místě spáchání přestupku ničeho nenamítal. Policie proto uzavřela, že pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 není nicotný.
11. Dne 27. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 23. 9. 2016. V odůvodnění uvedl, že jednotlivá oznámení o přestupku a pravomocná rozhodnutí, která jsou nadána tzv. presumpcí správnosti, představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že jednotlivá pravomocná rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný neshledal, že by byl pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 nicotný, neboť policie postupovala při jeho vydání v souladu s platnými právními předpisy. V této souvislosti žalovaný upozornil, že ani policie ve sdělení ze dne 2. 12. 2016 neshledala důvody k prohlášení nicotnosti tohoto pokutového bloku.

III. Posouzení věci soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 zákona č.

150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.

14. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“* Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*
16. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, či ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42]. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.
17. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 As 96/2014 - 31, přestupce *„může tvrzení o nicotnosti pokutového bloku uplatnit samozřejmě kdykoliv a kdekoliv, i v řízení o námitkách ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů podle § 123f zákona [o silničním provozu].“* Nicotný správní akt totiž nevyvolává žádné právní následky bez ohledu na to, zda nicotnost byla či nebyla výslovně deklarována (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, č. 8/2008 Sb. NSS, a ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65, č. 2837/2013 Sb. NSS). Pokud by tedy rozhodnutí o přestupku bylo nicotné, pak by z něj nemohl vycházet ani správní orgán, který má podle zákona o silničním provozu provést záznam bodů v registru řidičů; námitkou nicotnosti podkladového blokového rozhodnutí by byl povinen se zabývat a vyjádřit se k ní v rozhodnutí vydaném v řízení o námitkách (srov. rozsudky NSS ze dne

26. 8. 2014, č. j. 6 As 96/2014 - 31, a ze dne 6. 1. 2022, č. j. 9 As 189/2021 - 2, č. 4301/2022 Sb. NSS).

18. Podstatou žalobní argumentace je námitka, že pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 je nicotný, a proto nemůže představovat způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
19. Soud neshledal tuto žalobní námitku důvodnou.
20. Žalobce se v rozmezí několika dní dopustil hned dvou závažných dopravních přestupků. Dne 20. 2. 2015 nejprve překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 26 km.h⁻¹, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu (viz pokutový blok ze dne 20. 2. 2015). O pět dní později, tedy dne 25. 2. 2015, se žalobce opětovně dopustil téhož přestupku, tentokrát překročením nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec nejméně o 44 km.h⁻¹ (viz pokutový blok ze dne 25. 2. 2015).
21. Zákon o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb. (tedy ve znění účinném ke dni spáchání obou přestupků) spojoval opakované překročení nejvyšší dovolené rychlosti s uložením přísnější sankce. Zatímco za první překročení nejvyšší dovolené rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více hrozila přestupci pokuta ve výši od 2 500 do 5 000 Kč [srov. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb.], za opakované překročení rychlosti v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců již přestupci kromě pokuty hrozilo též uložení zákazu činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců [srov. § 125c odst. 5 *in fine* zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb.].
Smyslem této úpravy bylo přísněji postihnout „nepoučitelné“ recidivisty, kteří v krátkém časovém intervalu opakovaně ohrozili bezpečnost silničního provozu. Od 20. 2. 2016, kdy nabyla účinnosti novela č. 48/2016 Sb., je uvedené pravidlo zakotveno v § 125c odst. 6 písm. c) bodu 1 zákona o silničním provozu, na který odkazoval žalobce v žalobě.
22. Rozdíl mezi „běžným“ a „recidivním“ překročení nejvyšší dovolené rychlosti nespočíval pouze ve výši hrozící sankce, ale též v odlišném procesním režimu projednání přestupku. Recidivní přestupek, za nějž měl být uložen trest zákazu činnosti, totiž nebylo možné projednat policií v blokovém řízení (srov. § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb., od 20. 2. 2016 odst. 8 téhož ustanovení), nýbrž v běžném přestupkovém řízení před příslušným správním orgánem.
23. V posuzované věci byly přestupky ze dne 20. 2. 2015 i ze dne 25. 2. 2015 projednány v blokovém řízení policií. Žalobci byl přitom pokaždé uložen pouze správní trest pokuty, nikoliv zákazu činnosti. Policie tedy oba přestupky zjevně považovala za „běžné“, tj. nikoliv opakované překročení nejvyšší dovolené rychlosti, které bylo možné projednat v blokovém řízení. Jak ostatně vyplývá ze sdělení policie ze dne 2. 12. 2016, ke spáchání druhého přestupku došlo dne 25. 2. 2015 v 10:45 hodin, nicméně první přestupek byl do Centrální evidence řidičů zaznamenán téhož dne až v 14:51 hodin. Zasahující policista tudíž při projednání druhého přestupku nedisponoval informací, že žalobce bylo možné postihnout přísnější sankcí zákazu činnosti podle § 125c odst. 5 *in fine* zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb. Žalobci se tak v důsledku informačního deficitu na straně policie ve skutečnosti dostalo příznivějšího zacházení, kdy mu byla v blokovém řízení uložena pouze pokuta, ačkoliv by mu správně měl být v běžném přestupkovém řízení kromě pokuty uložen též správní trest zákazu činnosti.

24. Uvedené pochybení ve prospěch žalobce nicméně nemohlo mít za následek nicotnost pokutového bloku ze dne 25. 2. 2015, která je vyhrazena pouze pro ojedinělé případy spočívající např. v absolutním (úplném) nedostatku věcné příslušnosti správního orgánu (srov. § 77 odst. 1 větu první správního řádu a rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2005, č. j. 1 Afs 1/2004 - 58). Takovou vadou však pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 stížen není, jelikož policie kvalifikovala daný přestupek za „běžné“ překročení nejvyšší dovolené rychlosti, k jehož projednání v blokovém řízení byla věcně příslušná. Policie žalobci v blokovém řízení neuložila správní trest zákazu činnosti za „recidivní“ přestupek, a tudíž nijak nevybočila ze svých zákonných kompetencí. Vzhledem k tomu pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 není nicotným správním aktem, jak ostatně správně konstatovala již policie ve sdělení ze dne 2. 12. 2016, ze kterého v posuzované věci vycházely správní orgány.
25. Žalobce nevzneshl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybňoval skutečnosti obsažené v oznámení ze dne 26. 2. 2015 či upozorňoval na formální nedostatky pokutového bloku ze dne 25. 2. 2015. Soud proto shodně se správními orgány shledal, že pokutový blok ze dne 25. 2. 2015 představoval způsobilý podklad pro záznam bodů do žalobcovy evidenční karty řidiče.

IV. Závěr a náklady řízení

26. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
27. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. ledna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu